

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Arbor Vitæ Sive Vita Et Doctrina Christi

Ex Quatuor Evangeliiis In Meditationes Quotidianas Velvti Totidem Ramos
Distributa

Illsung, Jakob

Dilingæ, 1693

Meditatio CCLXXXVI. Continuatio ejusdem Argumenti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60727](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60727)

erga Proximum, per conversationis Sinceritatem
ut videat, nihil aliud quæri, quàm suam Salutem
modo agendi humillimo, ac veracissimo. Prudenti
æstimationem, Simplicitas amorem & confidentiam
pariet apud homines, quibuscum agendum erit.

MEDITATIO CCLXXXV

Continuatio ejusdem Argumenti

Matth. 10.

PUNCTUM I. *Cavete autem ab hominibus &c. Tru-*
autem frater fratrem in mortem, & pater filium: &
surgent filij in parentes, & morte eos afficient: & erunt
omnibus propter Nomen meum. Matth. 10. v. 17. Sic
Christus vult, ut omnes homines amemus, velut
ipsum; ita dehortatur ab amicitia privata ac minus
ordinata, atque ab omni humana fiducia, etiam
conjunctissimos, à quarum utraque ipsum caute
stinuisse, testatur S. Joannes c. 2. v. 24. dicens:
autem JESVS non credebat semetipsum eis, eò quod
nõsset omnes, & quia opus ei non erat, ut quis testimonium
perhiberet de homine: ipse enim sciebat, quid esset in homine.
In hunc finem apud Jeremiam c. 17. v. 5. *Hac*
Domini: Maledictus homo, qui confidit in homine, &
nit carnem brachium suum. Imò paratos nos esse oportet,
à patribus, fratribus, & filiis spiritualibus (ut
Religiosis Ordinibus nonnunquam contingere solet)
persecutiones sustinere, & odio haberi propter
Nomen Christi, nimirum pro Exaltatione Nominis illius
quod Patientiâ & Imitatione ejus gloriosum redditur
nec tam curandum est, utrum in odium Nominis
Christi

Christi aduersa inferantur, quàm utrùm pro Amore
ejusdem Nominis libenter sustineantur.

PUNCT. II. *Qui autem persevera verit usque in finem,*
hic saluus erit. Matth. 10. v. 22. Considera, quomodo
non tantùm Apostolis in persecutionibus, sed omni-
bus hominibus Perseverantia necessaria sit; & quàm
parùm sine ea conducant merita nostra præcedentia;
id, quod instabiles Angeli in Cælo, & innumeri ho-
mines in terra propriâ experienciâ suâ testantur.
Idcirco expendenda, & adhibenda sunt media,
quæ ad Perseverantiam maximè videntur conductu-
ra, qualia sunt consuetæ Exercitationes Spirituales,
Oratio, Meditatio, duplex Examen, Libri Spiritua-
lis lectio, abnegatio sui, executio frequens, & reno-
vatio bonorum Propositorum &c.

PUNCT. III. In prædicti Vaticinij confirmatio-
nem, & adhortationis suæ constantem executionem
adducit Christus proprium suum Exemplum, dicens:
Non est discipulus super Magistrum, nec servus super Do-
minum suum. Sufficit discipulo, ut sit sicut Magister ejus;
& servo, sicut Dominus ejus. Si Patremfamilias Beelzebub
vocaverunt (id est, vicaria ejus potestate fungentem,
eum dicerent Luc. 11. v. 15. In Beelzebub principe
demoniorum eijcit demonia) quanto magis domesticos ejus?
Matth. 10. v. 24. Si enim propria Israëlitarum Gens
nec Supremi Dominij Potestatem, nec Divini Magi-
sterij Auctoritatem, nec inter Filios DEI optimi ac
pijssimi Patrisfamilias Dignitatem, ac Charitatem in
Christo reverita est, quin odia, probra, persecutio-
nes ipsi frequenter, imò continuo inferret; non du-
bitandum est Sectatoribus Christi de Vaticinij veri-
tate; ideo solùm ejus Exemplo ad Patientiam, Forti-
tudinem,

tudinem, Perseverantiam, & constantem in omnibus Imitationem sese animent, comparatione tripliciter Domini, Magistri, & Patrisfamilias, sibi tanquam minimis servis, discipulis, & filijsfamilias continenter ante oculos positâ.

MEDITATIO CCLXXXVI

Continuatio eiusdem Argumenti

Matth. 10.

PUNCTUM I. Cùm Christus Discipulos suos ad quavis adversa, injurias, persecutiones, secundum Exemplum suum tolerandas, excitâisset, ut harum metum ipsis adimeret, asseveravit illis, quòd Innocentia illorum per ignorantiam oppressa, mala omnibus ipsis occultè illata, Patientiæ, Fortitudinis, ac Perseverantiæ in abscondito relata trophæa, aliquando toti mundo cum magna Gloria illorum sint manifestanda. *Nihil enim, inquit Matth. 10. v. 26. est occultum, quod non revelabitur; & occultum, quod non sciatur.* Noli ergo ipse Innocentiam tuam, & laude digna opera, ac merita tua per jactantiam aut gloriationem in hac vita alijs manifestare, sed desidera potius latere; quia suo tempore nihil erit opertum, vel occultum, quod non revelabitur ac sciatur. Sicut econtrario omnia mala occultè cogitata, dicta, & facta toti mundo pendentur. Ab omnibus ergo abstine quæ verecundiam & ruborem incutere possunt.

PUNCT. II. Quia omnia Christi colloquia erant Sanctissima, & utilissima, ideo non tantum non reformidavit, ea alijs manifestari, sed ad hanc ipsam